

L'Associació Ateneu comença a treballar a Benicarló en un local cedit per l'Ajuntament

text i foto REDACCIÓ

Les persones que pateixen dany cerebral adquirit compten amb un nou recurs a Benicarló. Es tracta de l'Associació-Fundació Ateneu Castelló, que acaba d'obrir les portes en un local cedit per l'Ajuntament.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat del director territorial de Benestar Social, Vicente Tejedo, ha inaugurat aquesta setmana la seu de l'Associació Ateneu Castelló al carrer del Nou d'Octubre, en un local que ha cedit l'Ajuntament a l'Associació. El seu president, Abel Sales, ha agraït a l'Ajuntament la seua implicació en el treball d'Ateneu i ha assegurat que treballaran des de Benicarló pel benestar dels afectats de dany cerebral adquirit i pels seus familiars. Per la seua banda, el director territorial ha destacat la solidaritat de Benicarló en el sentit que és una de les ciutats de tota la província amb més recursos destinats a persones amb discapacitats diverses. L'alcalde ha assegurat que treballar "pels que no formen part de les majories" forma part dels objectius de l'Ajuntament.

La delegació a Benicarló d'Ateneu Castelló fa només unes setmanes que ha començat a funcionar però ja ha organitzat diverses activitats per donar a conèixer el seu treball a tota la comarca. De fet, el seu objectiu no és només donar servei a persones afectades de Benicarló, sinó també dels pobles veïns.

Número 706- 30 octubre 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

CENT MIL EUROS PER UN SUPOSAT LLOC DE TREBALL

Treballa vostè ací?
Té vostè contracte?
Conteste primer
a la segona pregunta!

Queda acomiadada!
I no s'oblidi
de cobrar el sou!

**L'ajuntament obligat,
per sentència dels tribunals, a
indemnitzar a una persona per
acomiadament improcedent.**

ELS ÀRBITRES ENS FARAN BAIXAR DE CATEGORIA

CENT MIL EUROS PER UN SUPOSAT LLOC DE TREBALL

L'ajuntament obligat, per sentència dels tribunals, a indemnitzar a una persona per acomiadament improcedent. Tot i que sembla increïble, envia una comunicació d'acomiadament a una treballadora que, suposadament, i segons el propi ajuntament, no treballava per a ells.

Una empresa externa que realitzava treballs puntuals per a l'ajuntament de Benicarló percebrà una indemnització per l'acomiadament improcedent de la titular de la mateixa. La sentència ha caigut com un gerro d'aigua freda all consistori, que s'ha vist involucrat en un procés judicial durant dos anys per a defensar que la demandant no tenia cap relació laboral amb ells. És a dir, que no era un treballador municipal, i per tant, no tenia dret a cobrar la compensació econòmica derivada del suposat acomiadament improcedent que la demandant al·legava. No obstant això, els tribunals no ho han considerat així i han reconegut una sèrie de drets a la treballadora.

La Veü, aquesta setmana, ha investigat en el procés judicial. Aquests són els fets, amb dates i noms perquè no puga haver males interpretacions. I sobretot, perquè se sàpiga qui i quan van actuar, i intervenir, en aquest procés judicial, derivat d'una situació que podríem dir de surrealista, que ens costarà als benicarlandos uns quants milers d'euros.

ELS PRECEDENTS

L'ajuntament de Benicarló haurà de pagar vora 100.000 euros en concepte d'indemnització a una treballadora del MUCBE. És la sentència dictada pel tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que considera que existia "una connexió entre la treballadora i l'ajuntament". El veredicté el desvetllava Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme i Primer Tinent d'Alcalde de l'ajuntament de Benicarló, que es mostrava contrariat per la condemna i acusava als grups a l'oposició de ser els causants de la despesa a la qual haurà de fer front ara el consistori. La

suposada relació laboral es va iniciar quan el consistori va decidir iniciar l'acondicionament de l'espai com a museu. Eren els anys que el popular Francisco Flos s'encarregava de la regidoria de Cultura. Per a desenvolupar el projecte es van requerir els serveis d'una empresa externa, la titular de la qual és la que ara rebrà la indemnització. D'aquesta

manera es va redactar el "Projecte bàsic museogràfic del Convent de Sant Francesc", que va ser aprovat pel ple ordinari de 28 de setembre de l'any 2.000, sent alcalde Jaime Mundo.

Els treballs es cobraven mitjançant factures que s'anaven presentant al consistori i en les quals constaven les tasques que es desenvolupaven per a

FOTO!

La benicarlanda Nuria Piñana, professional del disseny gràfic i aficionada a la fotografia, ha guanyat el primer premi del XI Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló, que enguany ha comptat amb la participació de 53 persones.

L'obra guanyadora, titulada "Sombras", mostra els balcons d'un edifici en decadència del carrer Sant Joan i reflecteix un atractiu joc de llums i ombres. El segon premi ha estat per al fotògraf Javier Roda, que ha presentat també una fotografia de balcons en blanc i negre. El tercer premi se l'ha endut Àngel Albella amb una fotografia titulada "Escudos Heràldicos II".

Nuria Piñana guanya el XI Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló

La temàtica que proposava aquest XI Concurs, les capelletes, balcons i escuts heràldics dels carrers de la ciutat, ha estat un èxit i s'han presentat fins a 155 fotografies de 53 autors diferents. Les obres s'exposaran en una mostra que es podrà visitar del 6 al 18 de novembre a la segona planta del Mucbe, tot i que per la gran quantitat de fotografies presentades al Concurs, el jurat ha decidit exposar només una fotografia de cadascun dels participants, excepte dels tres guanyadors, dels quals s'exposaran totes les obres presentades.

DE BON GUST
VINS I PRODUCTES GOURMET

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
20 espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

ELS ÀRBITRES ENS FARAN BAIXAR DE CATEGORIA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

I no hi ha res més a dir. El col·lectiu d'encarregats de xiular els partits que disputa el CDB sembla haver-se confabulat per enfonsar el nostre equip. Qui no ho vulga veure així és perquè, segurament, té un punt de vista més objectiu que el meu i està mancat de la passió que em mou cada vegada que veig que el meu Benicarló és castigat i humiliat per decisions absolutament injustes dels àrbitres.

El partit que diumenge passat vam jugar contra l'Almassora n'és un claríssim exemple. L'Almassora es va merèixer tant la victòria com un servidor el premi Nobel de Medicina o el Pulitzer de periodisme. Els forasters és cert que van fer-ho bé en defensa —amb el consentiment del col·legiat i la complicitat descarada dels seus dos liniers— però davant no van xutar més que una vegada a porteria, una, i ens van guanyar per zero a dos. Com pot ser això? Doncs molt fàcil. Un dels d'ells va xutar tan malament com va saber (que és el mateix que dir que tant bé com va saber) i l'esfèrica va ser desviada amb l'anca d'un company seu amb tan mala folla que va descol·locar Guillamon que ve contemplar impotent com ens marcaven. L'altre gol va ser després, però aquest ja ens havia agarrat disgustats i desorientats per l'enrenou que havia muntat l'àrbitre.

El Benicarló va fer tot el que calia per guanyar, bé, tot, tot, tampoc. Però perdre d'una manera tan injusta no reflecteix en

absolut què va passar sobre la gespa de plàstic del Pichi Alonso. L'àrbitre ens va anul·lar dos gols (un d'ells il·legal, tot siga dit, però ja l'estàvem disfrutant tots i això és un crim, home), ens va ignorar dos penals de llibre i a més, com ens els darrers partits, ens va expulsar un jugador. I llevat de tres entusiastes aficionats, ningú va anar a recriminar-li com va ser de poca vergonya, de covard, de provocador, de fill de senyora de dubtosa reputació.

Ho explicaré amb detall. A la primera part el corpulent davanter centre Anayo va marcar un preciós gol de cap. Reconec que va ser en fora de joc perquè jo estava en línia, però na haguera passat res si ens l'haguera donat per bo. Tots els xiquets que hi havia al camp, pobrets, disgustats, les mares dels futbolistes, fora d'elles, els aficionats en general amb la sensació que els havien llevat de la boca un caramel. Vaig sentir una conversa entre un defensa de l'Almassora i el linier que ens va anul·lar el gol en alçar la banderola. Diu el defensa:

“¿Pero que tú no lo has visto que la falta que me has marcado no era?” Resposta literal del linier: “¿Aún te quejas después que les he anulado el gol?”. No podia donar crèdit del ue acabava de sentir. És a dir, que si els jugadors de l'Almassora li havien d'estar agraïts al jutge de línia per no haver-los perjudicat; entenc que aquesta gent són conscients que ells poden decidir el resultat d'un partit i això em sembla fortíssim.

A la segona part un penal claríssim comés sobre Raúl Martínez va ser ignorat amb aquella expressió tan típica de “sigan, sigan” que ens va deixar a tots sense paraules durant uns segons. Dos crits, dos renecs i au, a seguir. Al cap d'uns minuts Anayo fa un gol ab-so-lu-tament legal i el linier de la banda de tribuna va alçar la bandera i ningú sap encara per quin motiu. Ací ja van començar a ploure escopinades que es van afegir als corresponents i reglamentaris insults. Però l'última va ser més grossa. Monterde va arribar amb la pilota fins el vèrtex de l'àrea menuda, va ser fortament empentat per un defensa grandot que en feia tres d'ell —tot això va ser a menys de cinc metres de la meua posició— i no és que no xiular

el penal, no, sinó que a més va amonestar amb una targeta groga el nostre brau extrem. Vinga, va, a Sierra morena, aquells homes s'arriscaven, però aquests pallassos pallussos saben que no els passarà res. Repetiré el que en més d'una ocasió li he sentit dir a un aficionat local, exregidor del nostre ajuntament: “Açò només s'acabarà lo dia que en pengéssem un”.

Bé, bé. Ja m'he desfogat prou. La veritat és que hem de millorar perquè si no patirem. O deixarem de patir massa prompte.

Per què l'ajuntament signa, a data 1 de juliol de 2.007, l'acomiadament d'una treballadora que, segons diu ell mateix, no era treballadora seua?

ve de la p gina anterior

l'acomiadament de l'espai expositiu, sense que haguera un salari fix per realitzar aquest tipus de treball.

EL PROCÉS JUDICIAL

El procés judicial es va iniciar quan l'1 de juliol de 2.007 el consistori va comunicar l'acomiadament del seu, suposat, lloc de treball. Va ser a l'inici de la present legislatura, estant ja al capdavant de l'ajuntament el popular Marcelino Domingo. Els tribunals li van donar en primera sentència la raó al consistori, negant la relació laboral entre ambdues parts. El recurs presentat per la demandant, va estar acceptat i el Jutjat social número 1 de Castelló ha declarat improcedent l'acomiadament de la treballadora. Entre les proves que s'al·leguen per a fonamentar la relació laboral, i que el tribunal ha considerat vàlides, a tenor de la sentència, es troba que la demandant tenia les claus del MUCBE i que regularment s'estaven presentant factures al consistori que li eren abonades.

LA SENTÈNCIA I EL DECRET

La condemna imposada dona dues opcions al consistori: la readmissió de la treballadora o el pagament de la indemnització estipulada pel tribunal, que ascendeix a 24.012 euros. A aquesta quantitat cal sumar-li els prop de 75.000 que el tribunal ha calculat que constitueixen els salaris deixats de percebre per la demandant des de la data de l'acomiadament fins la notificació de la sentència, que es va realitzar el passat 14 de setembre, junt a les quotes de la Seguretat Social. El decret de l'ajuntament de data 15 de setembre (tan sols un dia després de la recepció de la sentència), opta pel pagament de la indemnització. L'ordre està signada per Antonio Cuenca, alcalde en funcions en aquella data.

En ell s'acata la sentència i es

decideix instar l'alta i baixa de la treballadora i cotitzar a la Seguretat Social durant el període corresponent als salaris de tramitació que es considerarà com d'ocupació cotitzada amb caràcter general. A més, s'aprova abonar els quaranta-cinc dies de salari per any de servei, i una quantitat igual a la suma dels salaris deixats de percebre des de la data de l'acomiadament fins a la notificació de la sentència, a més de la indemnització estipulada pel jutjat. En aquest últim cas, es fa efectiva en execució provisional de la sentència.

Tot i així en el cas dels salaris deixats de percebre, el decret s'acull a la possibilitat que la demandant haja trobat ocupació des de la data que es va produir l'acomiadament improcedent. Així, se li ha requerit que presente una declaració responsable dels ingressos percebuts en règim d'autònoms o per compte aliè des de la data de l'acomiadament. D'aquesta manera, l'ajuntament pretén el descompte dels percebuts dels salaris de tramitació als quals li condemna la sentència. Així, l'import que ha d'abonar, en el cas que la demandant haja estat treballant des de la data de l'acomiadament, serà menor. Queda a

més, en mans del consistori, la possibilitat de recórrer la sentència i sol·licitar, en el cas que li siga favorable el veredict, el reemborsament de les quantitats abonades a la treballadora.

PREGUNTES SENSE RESPOSTA

Davant d'aquests fets, a La Veu se li presenten dos importants interrogants que, de moment, es troben sense contestació. Per què l'ajuntament signa, a data 1 de juliol de 2.007, l'acomiadament d'una treballadora que, segons diu ell mateix, no era treballadora seua? I això porta a l'altre interrogant, si no hi havia relació contractual, per què s'accepten, i paguen, factures d'aquesta inexistent relació laboral?

A partir d'ací ja entren les responsabilitats polítiques de qui ens ha fet entrar en aquest desgavell intern, de suposats i/o inexistents contractes, per dir-ho d'alguna manera, que farà que tots els benicarlandos haguéssem de pagar de la nostra butxaca uns milers d'euros que algú altre s'hauria de fer responsable, per la seua incompetència.

Intens cap de setmana d'actuacions relacionades amb la violència de gènere

text REDACCIÓ

El dissabte 24 d'octubre, el 112 va rebre una cridada a les 14:50 informant de l'existència d'una persona en el sòl en el Carrer Mare de Deu de Montserrat. A l'arribada de la patrulla i del Samu, es va auxiliar a una dona amb una ferida en el cap que havia estat agredida en el seu domicili per la seua parella sentimental. Posteriorment va ser localitzat i detingut en presumpte agressor, Anayo I., de 23 anys i nacionalitat nigeriana. El diumenge 25, a les 15:33, es van instruir diligències de prevenció per un delictes de violència de gènere. A eixa hora la patrulla va ser reclamada per diversos veïns en el Carrer La Sequieta, on s'estava produint una agressió en un domicili. Ja en el seu interior es va identificar a Juan Carlos S.Z., de 26 anys i nacionalitat equatoriana. El presumpte agressor va ser detingut i la seua parella sentimental va haver de ser atesa al presentar signes evidents de maltractaments. Ja a la nit, a les 21:33, la Policia Local va col·laborar amb la Guàrdia Civil en la detenció de Hajjioui S. per incompliment d'una ordre d'allunyament judicial i amenaces.

No van ser aquests els únics incidents en els quals va intervenir la Policia Local durant el cap de setmana. Les actuacions es van iniciar el divendres a la nit, quan es va produir la identificació de dos barons per la pertorbació de l'ordre i insults en César Cataldo. El dissabte a la tarda, es va realitzar la identificació de dues dones estrangeres que es trobaven exercint la prostitució en la Ratlla del Terme. A les vuit i quart de la vesprada, una patrulla va intervenir en una agressió que es va produir en el carrer Joan XXIII durant una baralla. A l'arribada de la patrulla el regent d'un local públic en aquest carrer havia identificat al presumpte autor d'una agressió a dues persones. En la intervenció va ser detingut Said I. H. de 26 anys de nacionalitat marroquina com presumpte autor d'un delictes d'agressió, rinya tumultuària i resistència als Agents de l'Autoritat.

Llum local

text REDACCIÓ

Les empreses de Benicarló seran les úniques que optaran a realitzar les obres de renovació de l'enllumenat públic del carrer de Joan Carles primer. En determinats casos, la llei permet a les administracions la possibilitat de fer un procediment restringit i invitar només determinades empreses perquè presenten les seues ofertes. Les obres consistiran a renovar les faroles i substituir els actuals punts de llum de 250W per uns nous de 150W que donaran continuïtat als dissenys i a l'enllumenat que s'ha seguit en les intervencions que s'han portat a terme durant els darrers anys als carrers de l'entorn. L'objectiu és millorar l'estètica del carrer afavorint les seues funcions de porta d'entrada a tota la zona del centre històric comercial i servir de nexa d'unió amb el Mercat Central i els vials de connexió amb la façana marítima de la ciutat.

La nit no havia fet més que començar. A les dotze menys quart, es va realitzar una atenció sanitària a un home amb símptomes d'embriaguesa que es trobava estès al terra a l'Avinguda Papa Lluna. Va ser atès pels serveis de Protecció Civil i traslladat amb l'ambulància al Centre de Salut. Mitja hora més tard, es va realitzar una col·laboració amb la Policia Local de Vinaròs en un servei amb un menor. El mateix va ser identificat conduint un ciclomotor borratxo. La tranquil·litat del reté policial es va veure de nou truncada a les dues i mitja de la matinada. A aqueixa hora es produïa una pertorbació de l'ordre en la zona d'oci del port esportiu. Es van identificar a dos homes.

I per a rematar la llarga nit, a les cinc i mitja de la matinada es va produir la detenció de Mohamed S., de 19 anys i nacionalitat marroquina com presumpte autor del robatori en l'interior de diversos turismes estacionats en la Av. lecla i C/ Joaquín Olmos. El presumpte lladre va ser detectat per una patrulla de la Policia Local gràcies a la col·laboració veïnal.

I més subvencions arribades a l'ajuntament. En este cas, les destinades al Centre de Dia. L'ajuntament va pagar les obres d'acondicionament del local per un import de 117.000 euros, la mateixa quantia ara abonada per conselleria. Això permetrà a l'ajuntament lliberar crèdit que es destinarà a l'acondicionament del Centre de la Tercera Edat. D'altra part, s'ha rebut un altra inversió de 33.000 euros, que es destinaràn a l'equipament interior del centre.

CURSA ALPINA DE NIVELL

text i foto REDACCIÓ

Fa set anys, Santiago Esteller, de 46 anys, va decidir que volia fer esport. Pot ser que algú pense que era una mica gran per prendre esta decisió, però ell ha demostrat que amb ganes, es pot arribar molt a lluny. Primer va ser la bicicleta, després les combinades bicicleta i marxa a peu. I finalment, la bicicleta es va quedar a Benicarló i amb només les seues cames, ha recorregut kilòmetres i kilòmetres. L'ajuntament de Benicarló ha volgut premiar el seu esforç i l'ha homenatjat pel seu últim triomf. A l'Ultra Trial de Montblanc, es va classificar entre els tres-cents primers.

Pot ser també sone com fantàstic. Però cal tindre en compte que participaren dos mil cinc-cents persones i que la cursa està classificada com de les més dures del món.

Els participants fan una volta pel massís de Montblanc, cobrint els 166 kilòmetres del circuit circular Chamonix-Chamonix i cobrint un desnivell de nou mil Quatre-cents metres. Tenen 45 hores de temps límit per finalitzar. La prova està considerada d'alt nivell i Santiago, va finalitzar-la en el lloc 266. Una placa ha premiat l'esforç d'este esportista. Per a ell i per a tota la seua família, el reconeixement de l'ajuntament és a partir d'ara un nou incentiu als seus reptes.

El Benicarló es deixa remuntar el 0-2 de la primera part i acaba perdent

text i foto REDACCIÓ

Un 0-2, dels de Miki a la primera part, que va superar el Caja Segóvia àmpliament en el seu joc, acaba en desfeta a la segona part quan els homes entrenats per Jesús Velasco, li peguen la volta al marcador, deixant el marcador amb un 3-2 per els segovians.

Els locals no van fer res bé en la primera part i així ho va aprofitar el Benicarló per escapolar-se en el marcador amb un 0-2 contundent. Dues rematades llunyanes de Xapa i Valença van traslladar a l'electrònic el millor fet

pel Benicarló, que en el primer període van ser capaços de emportar-se el partit al seu terreny. Un bon joc defensiu, i un no menys de contraatac, la seua tarja de presentació.

Però a la segona part el decorat va canviar de totes, totes. El segovians van sortir endollats i es van fer amos i senyors del partit aconseguint una gran remuntada. Alvarito primer i Geison després van aconseguir a deu minuts del final l'empat dels de Segóvia. Quan ja pareixia que la cosa acabaria en empat, ados minuts del final, el japonès Kensuke el trencava establint el definitiu 3-2.

Un poble sense ètica

text CARLES LLUCH

Exilis

Un cop més, la corrupció. Polítics valencians enriquint-se i sota sospita. Un panorama que fa vergonya. Tanmateix, allò que més preocupa és la indiferència que, en general, mostren els valencians per aquests fets. D'una banda, això és explicable per la vergonyosa censura que aplica Canal 9, un canal que els valencians no ens mereixem que duga el nostre nom (o potser sí). Però no ens enganyem, això no ho explica tot.

La idea generalitzada és que "tots són iguals": tots els polítics allò que volen és embutxacar-se diners. Com que la corrupció i els tractes de favor són inevitables, no cal que canvie res. És a dir, els polítics no són castigats pel fet de ser sospitosos de pràctiques il·legals. Ja ho vam veure en les darreres eleccions: malgrat el cas Fabra, res es va notar. Tot sembla indicar que amb el cas Gürtel succeirà el mateix: ni trages, ni Costas, ni "Bigotes", ni res. Els valencians encara votarem més els que ara manen.

A mi, francament, tot això em desconcerta. És que als valencians tant ens fa l'honoradesa dels governants? No ens importa que aquells als quals encarreguem de gestionar la cosa pública siguen honestos? Què demanem, doncs, als que manen?

El pitjor que ens pot passar, col·lectivament, és desvincular la política dels valors ètics més fonamentals. Si un governant s'ha aprofitat del seu càrrec per enriquir-se, ha de ser castigat pels electors, per una qüestió de solidesa moral i ètica. Després cadascú que pense a qui votarà. En tot cas, és un error arribar a la conclusió que "els altres farien igual". Per una sèrie d'aprofitats, no hem d'acabar dubtant de la política. Si votem a uns altres i són iguals, també hem de deixar de votar-

los, i seguir buscant. Si les persones que aspiren a governar-nos veuen que aquestes actituds són castigades pels electors, aconseguirem una classe política millor. En canvi, la impunitat electoral eternitza aquesta situació.

Però si res d'això ens afecta a l'hora de votar, és que som iguals que eixos polítics. Acceptem implícitament que si nosaltres fórem en el lloc de Fabra o Camps o qui siga fariem el mateix. I anem deixant entre tots que es desprestigia la política, que és una de les arts més nobles, de major compromís ètic a la qual es pot dedicar una persona, una de les activitats més compromeses i lloables.

I així ens estem convertint en un poble sense ètica que té els governants que mereix.

A MÉS GÜRTEL MÉS VOTS

En plena escalada de l'escàndol de corrupció que sacseja els "populars", es publiquen enquestes que els donarien la victòria (!) electoral als del PP, ara mateix. Com s'entén això? És insensible la ciutadania a les immoralitats comeses per càrrecs significatius dels "populars", implicats en la trama Gürtel? No compten les acusacions a més de setanta imputats d'aquella formació conservadora, processats pels tribunals? És possible que hi ha qui encara es creu que tot és un muntatge del govern, per desprestigiar-los, com ells diuen? Assistim, potser, a una progressiva mimetització amb l'electorat italià que, tot i les evidències contra un Berlusconi corrupte i manipulador, li manté la confiança?

Maquiavel es trobaria sorprès en comprovar que hi ha qui li ha passat al davant, en l'art de fer "política".

Marc Antoni Adell

CENS AGRARI MANUAL

text REDACCIÓ

La Unió de Llauradors i Ramaders critica la supressió dels enquestadors per a l'elaboració del nou cens agrari que s'efectua cada deu anys. Els professionals del camp reben aquests dies en les seues cases tota la informació amb l'obligació de contestar-lo en tot just quinze dies.

Els agricultors i ramaders del País Valencià reben aquests dies una carta de l'Institut Nacional d'Estadística acompanyada d'un qüestionari de vuit pàgines amb desenes de preguntes i possibles respostes, així com un manual d'instruccions de quatre pàgines, difícils d'entendre. Tot aquest treball era realitzat en els anteriors censos per enquestadors contractats per part de l'INE i ara es traspasa tota aqueixa tasca a persones que bastant tenen per a tractar de vendre les seues produccions a preus dignes. La Unió assenyala que l'INE fins i tot demanda celeritat en l'escrit remès als agricultors i ramaders perquè posa textualment que "a causa del calendari de recollida d'informació, hem de sol·licitar-li que ens remeta el qüestionari emplenat en el termini de quinze dies des de la recepció d'aquesta carta". I per si la resta no fóra ja suficient se li assenyala que "d'acord amb la Llei 13/1996 la complimentació del qüestionari censal és obligatòria".

La Unió va a remetre una protesta formal a l'Institut Nacional d'Estadística i també a la Conselleria d'Agricultura reclamant que es recupere la figura de l'enquestador o en defecte d'això que s'atenga des de

les oficines comarcals de Conselleria les consultes dels agricultors i ramaders i se'ls ajude a emplenar els formularis, ja que en cas contrari, a més de causar trastorns als agricultors, l'enquesta emmalaltirà de la fiabilitat i el rigor necessari. La Unió considera que aquesta enquesta, les dades de la qual serveixen per a publicar la realitat del sector per un període de deu anys, és prou rellevant com perquè els seus mètodes de recollida no es prenguen tan a la lleugera i no es relegue l'eficàcia per una qüestió merament de retallada econòmica pura i dura. Josep Botella, secretari general de la Unió, afirma que "no entén com se suprimeix la figura de l'enquestador augmentant la burocràcia per als agricultors i ramaders, quan per exemple Espanya disposa de 3 milions d'euros que ixen del Fons Europeu Agrícola de Garantia, és a dir de les nostres butxaques, per a l'elaboració del cens agrari".

CEMENTIRI ECOLÒGIC

text REDACCIÓ

Un cementiri que compleix amb el protocol de Kyoto. Pot semblar estrany, però els cementiris són un dels punts de contaminació lumínica de les ciutats. Així ho explicava Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme de Benicarló, que va detallar que per a complir amb la normativa europea "s'han instal·lat uns panells solars que proporcionen la il·luminació nocturna". No és l'única millora que s'ha realitzat en el cementiri municipal. La construcció de 204 nous nínxols amb totes les garanties de la Llei de Policia Mortuòria, donarà un nou aspecte a l'espai. Les tombes, va detallar l'edil de Cementiris, "garanteixen una higiene màxima

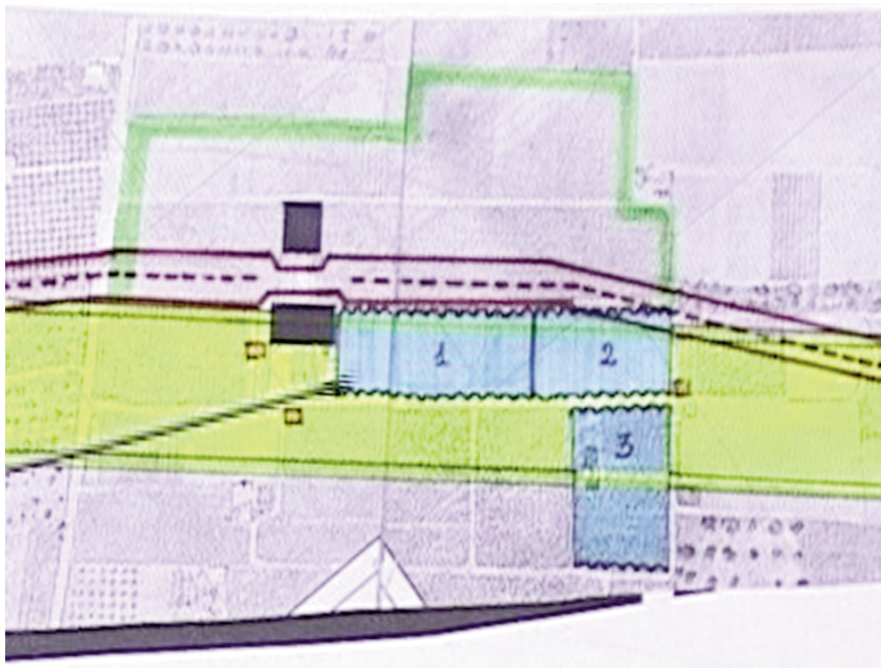
perquè posseeixen la quantitat de sosa càustica estipulada, canalització de lixiviats i filtres de carbó actiu per a les olors".

D'altra banda, Cuenca va explicar que s'han declarat 267 nínxols en ruïna de la part vella del cementiri. La deterioració que havien patit les sepultures ha obligat al consistori a prendre cartes en l'assumpte per a realitzar una ràpida intervenció destinada a solucionar el problema. Així, els nínxols afectats es notificaran als familiars, si aquests es poden localitzar. En cas contrari, es col·locarà la notificació en el propi nínxol. Una vegada expirat el termini de temps establert per a procedir al trasllat de les restes òssies, el que no hagen estat reclamats es traslladaran als ossaris municipals.

PARALITZADES LES OBRES DE DESDOBLAMENT

text REDACCIÓ

Un veí, un projecte en execució, un contenciós i una paralització. La de les obres de desdoblament de la N340 al seu pas per les propietats de José Antonio Bueno. Este benicarlando va presentar un contenciós als tribunals contra el Ministeri de Foment pel canvi en el projecte de variant de la N-340 amb el qual s'afectaven greument les seues propietats. Es tracta de la misteriosa "corba de la variant", un traçat introduït en 2006 que obviava la reserva de sòl feta des del Consistori per a construir el vial, i penetrava en aquesta propietat inicialment no afectada. El Consistori va autoritzar a més la construcció d'un hivernacle en la reserva de sòl. Per aquest motiu hi ha interposats dos recursos contra el Consistori de Benicarló per la llicència il·legal i altra contra el Ministeri pel canvi de traçat.

troba deforestat al seu pas pel terme municipal de Benicarló. Tot menys els 500 metres lineals de la finca de José Antonio Bueno. Els contenciosos i la postura ferma del veí han impedit als representants de Foment i a les màquines arrasar la seua finca. Bueno ha presentat desenes d'instàncies reclamant informació al Consistori i a Foment sense que ningú li haja contestat i cada pas ha estat recorregut.

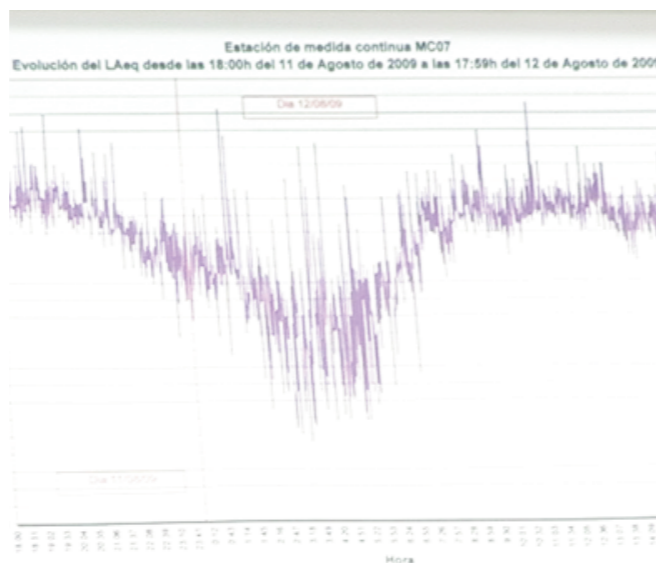
El primer edil de Benicarló, Marcelino Domingo, ha exigit una solució per al particular i reclama "trobar una solució" per que les obres no se paren. Per això, va demanar una reunió entre les dues parts afectades "perquè s'aclarisquen i la carretera seguisca avant". Ara mateix tot el tram del vial es

SOROLLS ESTIUENCS

text i foto REDACCIÓ

Benicarló és una ciutat sorollosa a causa del trànsit que suporta en determinades zones. Així ho ha determinat l'estudi acústic desenvolupat durant la temporada d'estiu en la ciutat. El consistori compleix així amb la Llei de Protecció contra la Contaminació Acústica aprovada per la Generalitat Valenciana, que obliga als municipis de més de vint mil habitants a elaborar un Pla Acústic Municipal.

L'estudi realitzat a Benicarló, s'ha portat a terme durant la temporada estiuenca gràcies a les dades arreplegades en trenta estacions de registre repartides per tot el terme municipal. I han determinat que la ciutat està suportant nivells de soroll superiors a la mitja a causa del trànsit que circula pel centre de la ciutat. "Per evitar-ho, el que hem de fer és donar alternatives a eixos punts", explicava Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme. L'edil justificava les últimes actuacions municipals realitzades en el seu àmbit aduint que "aquest és un dels principals motius pels quals tenim tant interès a obrir Corts Valencianes III", que constituirà la circumval·lació del centre de la ciutat.

D'altra banda, l'edil d'Urbanisme es va referir a les obres de remodelació que s'estan realitzant a Plaça Constitució. Així, va anunciar que el projecte original ha hagut de ser variat per a dotar de més resistència al nou paviment. El formigó imprès, se substituirà per adoquins, un material molt més resistent atenent que l'espai acull espectacles com les mascletades.

CONTAMINANTS EMERGENTS A L'AIGUA

L'any 2005, la detecció dels derivats metabòlics de la cocaïna als rius d'Alemanya i Itàlia provocà un bon rebombori mediàtic i social; els valors assenyalaven que a la regió del Ruhr es consumien uns 27 quilos de cocaïna al dia i a la vall del Po uns 4 quilos. La revista Interviu encarregà, a 2006, analitzar les aigües abocades a l'Ebre per la principal depuradora de Saragossa i les de la sèquia del Valladar que recull les aigües residuals del centre de València. El resultat del primer cas, corresponien a 57 kg de cocaïna per any i les del segon a 43 kg anuals. El que es detecta a l'aigua és un metabòlit – substància produïda pel nostre cos- format a partir de la cocaïna nomenat benzoilecgonina. Els sistemes analítics emprats detectaven el metabòlit a partir de 150 nanograms per litre (ng/l) – mil milionèsima de gram- i sobtò que l'aigua de la sèquia en tingués 46000 ng/l i l'aigua depurada de Saragossa 1000 ng/l.

Aquest estudi i altres posteriors, a banda de posar de manifest l'alt consum de cocaïna en moltes zones de l'estat, demostraren la insuficiència dels sistemes estàndards de depuració per eliminar-los. Investigadors com Damià Barceló (CSIC) han detectat drogues com cocaïna, èxtasi, antibiòtics, antiinflamatoris (ibuprofè o diclofenac del Voltaren), antidepressius (fluoxetina del Prozac), anticonceptius, hormones pesticides... i moltes altres substàncies als rius estatals. Cal pensar que fa pocs anys que estan disponibles sistemes d'anàlisi per concentracions tant baixes de substàncies. Davant de la seva existència podem plantejar-nos també el seu impacte sobre els ecosistemes fluvials i la possibilitat que arribin a les aigües de consum humà o potables.

Es defineixen els contaminants emergents com substàncies contaminants prèviament desconegudes o altres la seva presència de les qual al medi ambient –aigües, fangs...- ja era coneguda, però que actualment, generen preocupació per les possibles conseqüències per la seva acció. Són substàncies poc o gens investigades i la majoria no estan regulats per cap legislació ambiental. L'estudi dels contaminants emergents és, actualment, una línia de treball preferent per l'OMS, la Unió Europea i per l'Agència de Protecció Ambiental nord-americana (EPA).

Els contaminants emergents són substàncies sintetitzades per la medicina, indústria, agricultura...Encara que poden degradar-se en el medi natural, hi són present per l'alt nivell de consum i abocament a les aigües. Fins fa uns deu anys, havien passat inadvertits per la manca de mètodes analítics, per falta de dades sobre la seva presència al medi natural i d'estudis sobre els seus impactes. Cal considerar que anualment s'incorporen de 200 a 1000 noves substàncies químiques que, sovint, són utilitzades sense tenir en compte quins poden ser els seus impactes.

La perillositat d'aquestes substàncies està en funció de determinades característiques que amplifiquen la seva acció. Són substàncies presents en el medi, be per que són aportades de forma contínua, be perquè són resistents a la degradació natural. Presenten bioacumulació, es dipositen en determinats teixits dels éssers vius –per exemple adipós- i la seva concentració augmenta a mesura que s'avança per la cadena

alimentària, així en peixos carnívors en trobarem molt més que a l'aigua. Tenen capacitat de canviar de medi o seguir el cicle de l'aigua. Poden tenir efectes toxicològics sobre la salut humana i natural.

Dins dels efectes dels contaminants emergents detallarem els impactes dels disruptors endocrins i dels antibiòtics. El sistema endocrí o hormonal produeix hormones que regulen diversos processos com el creixement, reproducció o comportament d'animals i humans. Els disruptors endocrins, substàncies estranyes als organismes, interfereixen en la producció i en l'acció de les hormones. Són estrògens dels anticonceptius, pesticides i detergent del tipus alquifenol. Estan documentats efectes en animals aquàtics com disminució del creixement i la fertilitat, alteracions i canvis de sexe en peixos i problemes a les closques d'ous. Es sospita que poden causar a humans malformacions a recent nascuts, alteracions als testicles i producció d'esperma anormal i escàs, càncers de testicles i de pròstata... Els antibiòtics són emprats en grans quantitats a granges i piscifactories. Els trobem dissolts a l'aigua i als sediments. Poden alterar les característiques de les comunitats bacterianes naturals. També es poden desenvolupar resistències als antibiòtics.

Les estacions depuradores d'aigües residuals (EDAR) actuals no poden eliminar de forma significativa els contaminants emergents. Habitualment consten d'un pretractament i tractament primari - eliminen els materials flotants (plàstics, olis...), arenes i argiles per decantació-. Un tractament secundari – elimina gran part dels compostos orgànics- i un tractament terciari, més específic per eliminar de l'aigua substàncies dissoltes com metalls pesats. Caldrà completar aquests tractament en una nova fase –un futur tractament quaternari?- per eliminar els contaminants emergents. Moltes d'aquestes noves tècniques estan en les fases d'investigació o desenvolupament prèvies a la seva comercialització i implantació. Altres mesures podrien anar en el sentit de limitar l'ús de substàncies potencialment perilloses o almenys fer un ús més eficient.

En una entrevista a Damià Barceló, publicada en 2007, l'investigador declarà que a l'aigua poden haver contaminants com nanopartícules però que podem saber-ho al no tenir mètodes d'anàlisi adients. Tota tecnologia té el seu impacte ambiental, sovint com contaminació aquàtica.

Pere Bausà

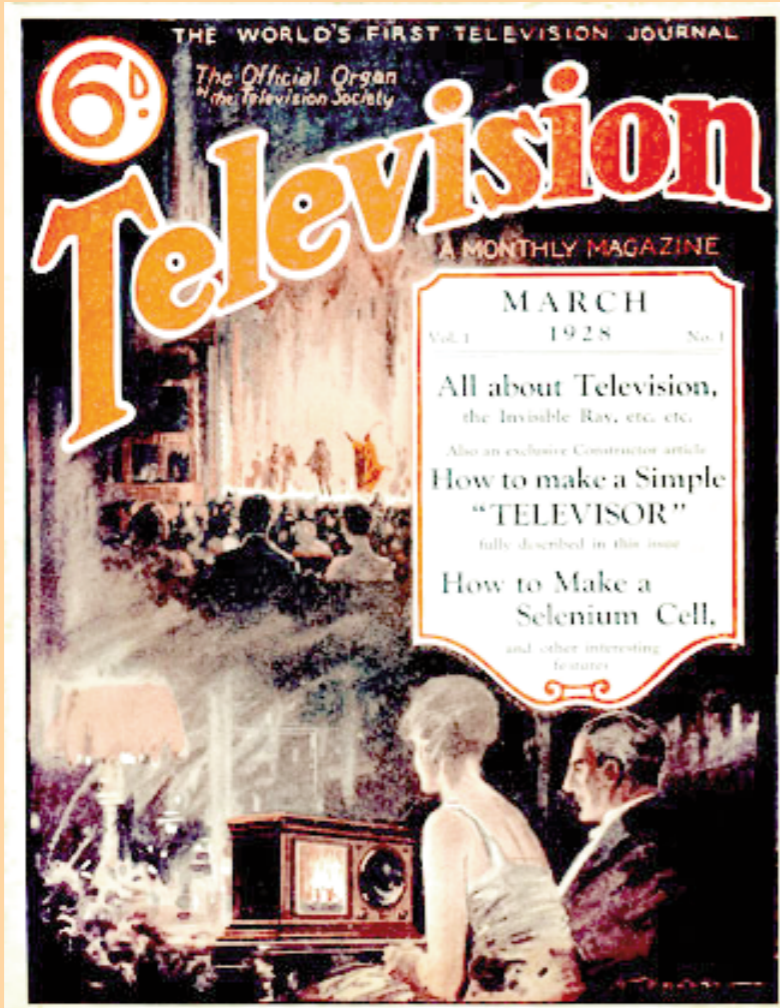
LA TDT I LES TRUITES. LA GERMANOR.

text NATÀLIA SANZ

Diu un bon amic meu que açò de la TDT ajudarà a revitalitzar les relacions socials en la comarca. El comentari ho va realitzar en el marc d'una conversa sobre la desigual recepció del senyal digital no només dins d'una mateixa població, sinó en les diferents poblacions que conformen el nostre territori. D e s p r é s d'enumerar els canals que cadascun veia en la seua casa, els qui estàvem asseguts al voltant de la taula d e c i d i r e m instaurar la nit de la truita de creïlles. El plantejament és molt senzill. Els diumenges a la

tarda s'agafa la guia televisiva setmanal. Després d'una selecció i la posterior votació democràtica, els associats marquen el calendari.

Dilluns a casa de Jordi, duu la truita Pepa. Dimarts a casa de Lola. La truita la prepara Antonio. I així successivament. Es tracta de traure-li el major partit possible a la TDT. I tenint en compte que cadascun veu uns canals diferents, amb uns amics bé avinguts no hauria d'haver major problema. Be, un si. I greu. Va sorgir, després d'elaborar el calendari, un inconvenient als nostres plans. No sempre les cadenes compleixen amb la programació. Quasi mai, millor dit. Si triem el dimarts per a veure el capítol dos-cents tres de Siete vidas i no ho tiren, què fem? I ací és on el meu bon amic va fer el genial comentari. "Servirà per a fomentar les nostres relacions, per que apaguem la tele i parlarem de les nostres coses, que poques vegades ho podem fer".

Doncs si, la TDT servirà per a fomentar les relacions socials. Cal prendre's les coses amb humor. Estem en el cul del món fins a per a això. En l'estudi de Ses Astra, Castelló resulta la província pitjor parada de la Comunitat en cobertura de TDT, particularment en les comarques de l'interior. En un comunicat, la societat va especificar que els principals problemes per a la recepció de la televisió digital terrestre en la província es donen en la comarca del Baix Maestrat, en municipis com P e n í s c o l a , Vinaròs, Benicarló o Santa Magdalena; Els Ports, amb dificultats de recepció a

Cinctorres; i també en la comarca de l'Alcalatén, particularment en el seu capital, l'Alcora, i a Figueroles. L'empresa va atribuir les majors dificultats de la implantació de la TDT a la morfologia del terreny, així com a la dispersió de la població en algunes zones.

Doncs problema solucionat. D'ací al 31 de desembre, tenim temps de sobres per a arrasar totes les muntanyes que ens envolten. Els qui vivim en la costa, com ho tenim fàcil, quan acabem amb la Serra d'Irta ens podem desplaçar als Ports, per allò de la solidaritat comarcal. Si preferim respectar el nostre entorn natural, sempre ens quedaran les truites, que gràcies als pròspers camps de cultiu que ens envolten, seràn de variats sabors. Tants, quasi, com canals de TDT podrem veure. Visquen les relacions socials!!!

CC.OO. DENUNCIA A L'AJUNTAMENT PER IRREGULARITATS I INCOMPLIMENTS DE LA LLEI DE PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

text REDACCIÓ

La passivitat que, segons CC.OO., han demostrat els responsables de l'Ajuntament de Benicarló ignorant les demandes del Comitè de Seguretat i Salut pels greus desperfectes detectats en els seus edificis, han forçat al sindicat a presentar un denúncia davant la Inspecció de Treball. "Si hem d'enumerar tals desperfectes hauríem d'elaborar una llarga llista on estaran les bigues en mal estat de la planta baixa de la Casa Consistorial que, juntament amb una plaga de termites, ha forçat que aquest pis haja de ser apuntalat això si, els treballadors segueixen en "tan salubre" espai. L'estat d'aquestes bigues fa pressuposar un risc greu i imminent per a les plantes superiors de l'edifici que ja presenten esquerdes amenaçadores i vibracions en algunes de les sales. Altres deficiències detectades són els problemes derivats d'una dolenta il·luminació, d'alts nivells de soroll i de les radiacions electromagnètiques.

També han estat denunciades juntament amb la

Reducció de taxes

text REDACCIÓ

Que els ciutadans paguen el mateix o menys que en el 2.009. És l'objectiu del grup municipal socialista, que ha presentat un llistat de propostes a l'equip de govern. D'aquesta manera, pretenen mantenir el tipus impositiu i les tarifes que els ciutadans van pagar en els rebuts de l'any passat. Però a més, proposen una sèrie de reduccions i bonificacions. Així, en l'impost sobre vehicles, suggereixen que els de motor elèctric i o d'emissions nul·les, tinguen una bonificació del 50%. En la taxa de construccions, els socialistes creuen necessària una reducció de fins al 50% en obres de captació solar i en les que milloren les condicions d'accés i habitabilitat.

Una de les millores més necessàries és, segons el parer dels socialistes, la que fa referència a les taxes sobre increment del valor dels terrenys. Les de successió, han proposat que tinguen una sèrie de bonificacions. "I no estem parlant de tot el patrimoni immobiliari, sinó només del primer

vulneració del dret del Comitè de Seguretat i Salut a rebre tota la informació del seu àmbit de competència i els informes elaborats pel servei de Prevenció (en aquest cas es tracta d'un Servei de Prevenció Aliè). La secretària general de la Federació de Serveis a la Ciutadania dels Comarques del Nord de CC.OO.-PV, Pilar de Vera, critica que "com a tancament d'aquesta llista de desperfectes, aquest Ajuntament no té una cosa tan elemental com és el Pla d'Emergència i Evacuació de manera que, en l'incendi esdevingut en la primera planta de l'Ajuntament el 19 de novembre de l'any passat, ni els treballadors sabien com actuar davant el sinistre, ni s'adona al Comitè de Seguretat i Salut, ni es presenta cap informe per part dels Serveis Tècnics". De Vera assegura que "ens tornem a trobar amb un fet cada vegada més freqüent. Les Administracions Públiques, que hagueren de ser les garants del compliment de les Lleis, en el cas de la Llei que ens ocupa (la de Prevenció de Riscos Laborals), dilata i eludeix les seues responsabilitats. Influirà el fet que no puguen ser sancionades com qualsevol empresa privada?, conclou".

habitatge", matisava Utiliano Martínez, regidor del PSPV. Així, la proposta dissenya una escala que va des d'una reducció en la taxa del 80% per als 15.000 euros de valor catastral del sòl, fins al 50%, quan el valor siga superior a 45.000 euros.

No han quedat fora de les propostes socialistes les que afecten a les taxes per expedició de documents administratius del consistori. Des de la còpia d'un expedient urbanístic a la tramitació de llicències d'animals potencialment perillosos. I per prendre part en unes oposicions, els socialistes proposen que si l'interessat demostra que està en situació d'atur, almenys un mes abans de la inscripció en l'oferta, siga bonificat amb el 50% de reducció. Les propostes socialistes fan també referència a la reducció de la taxa en la llicència d'obertura d'establiments quan aquests es realitzen dins del casc històric. D'aquesta manera pretenen "donar suport i revitalitzar aquesta zona, que al final se'ns acabarà despoblant". Finalment, proposen que els residents en la zona blava, se'ls proporcione una targeta gratuïta d'estacionament en l'O.R.A. per a intentar pal·liar les molèsties que els causa el sistema.

BENIHORT PRODUIRÀ 130.000 LITRES D'OLI D'OLIVA VERGE

text REDACCIÓ

La Almazara de Benihort ja s'ha engegat per a plantar cara a la campanya d'oli 2009-10 que finalitzarà en el mes de febrer. A través d'un procés en fred que garanteix la màxima qualitat del producte obtingut, la cooperativa benicarlenda produirà 130.000 litres d'oli oliva verge procedent de varietats autòctones com regués, farga i canetera. De la mateixa manera, en breu es començaran a envasar els més de 2.000 litres d'oli mil·lenari, fet a partir d'olives d'oliveres mil·lenàries de la cooperativa comarcal Clot d'en Simó.

L'ART COM A CATARSI

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

3 – IV – 2009

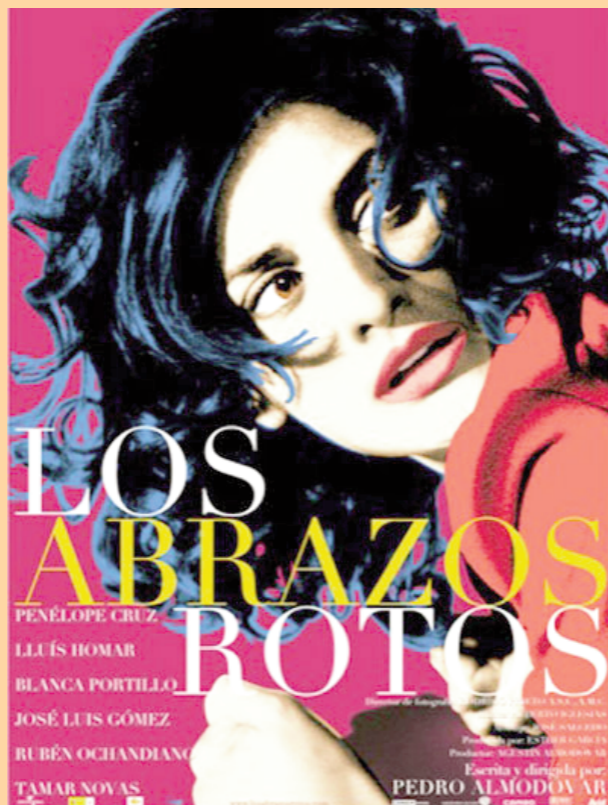
Visitem la magnífica exposició de Manuel Boix al MUCBE. Boix té un estil personal, inconfusible, és un magnífic pintor, però el que sempre m'ha cridat l'atenció de la seua obra és, que sense fer cap concessió, la seua és una pintura nacional valenciana, els seus pinzells han il·lustrat les portades dels discos d' Al Tall, els llibres de Joan Fuster, Josep Lozano o Josep Palacios, impressionant la serp del llibre "La serp i el riu" d'aquest últim. El Tirant, els Borja o la pilota valenciana han estat temes d'inspiració. Les seues pintures ens porten la nostàlgia d'un País Valencià autèntic, el que era pogut ser i no és, i no aquesta comunitat de pa sucuat amb oli, de cartró pedra disfressada de grans esdeveniments.

4 – IV – 2009

Hi ha una dona jove casada amb un senyor major, insatisfeta amb el seu matrimoni, un capellà jove s'enamora d'ella, però ella acaba embolicada amb un conquistador professional. Comptada així la història semblaria un culebrot venessolà, però en mans de Clarín es converteix en "La Regenta", una de les millors novel·les de la literatura castellana. És l'estil d'un autor, el mostrar que hi ha darrere de l'aparentment superficial el que pot convertir una història en una obra mestra o deixar-la en un vulgar melodrama. Això és el que li ha passat a Pedro Almodóvar, després de molt bones pel·lícules com "Todo sobre mi madre" o "Volver". "Los abrazos rotos" la seua última producció, es diferencia dels culebrotos venessolans en que hi ha algun toc Almodóvar, molt escassos aquesta vegada. La pel·lícula té un excés de metratge, només comença a assolir un cert interès quan se'ns conta el secret de la relació entre els personatges que interpreten Lluís Homar i Penélope Cruz, únicament en els déu últims minuts ens trobem amb l'Almodóvar en estat pur, la resta per a oblidar.

11 – IV – 2009

Una prostituta, un pròfug de la justícia, un metge borratxo, un viatjant de whisky, una dona embarassada que va a reunir-se amb el seu marit, un jugador professional i un banquer aparentment honorat però estafador, constitueixen el quadre humà de "La diligència" de John Ford, que aquesta tarda de dissabte torno a veure. Aquells personatges més marginats socialment per la gent ben pensant, són aquells que exposats a una situació límit responen amb més grandesa i

generositat. Però també hi ha que destacar el prodigi de tècnica cinematogràfica, estem a l'any 1939, que exhibeix el gran director americà en el moment que la diligència és atacada pels indis. Aquesta és una de les pel·lícules que converteix el cinema en una de les belles arts. La tornarem a veure moltes més vegades.

22 – IV – 2009

Acabo de llegir el llibre de poemes de Joan Margarit "Misteriosament feliç", un llibre que m'ha deixat altament impressionat com feia temps que no ho feia un llibre de poesia. Avui que en aquest gènere abunden els contenidors buits sota l'aparença d'avanguardisme, el poeta des de la maduresa dels setanta anys i amb la mort present de persones estimades i amb la proximitat de la seua pròpia, ens dóna un llibre que disfressa de felicitat els grans dolors de la vida com una manera de superar aquest dolor i poder continuar endavant, per això es sent *misteriosament feliç*, i d'aquesta manera converteix l'art en, com titulava un llibre anterior, una casa de misericòrdia, una eina de consol per a poder afrontar els moments dolorosos de l'existència. El llibre és ple de poemes que arriben a l'ànima i ens deixen còmplices, però si n'hem de destacar algun ho fariem amb "El vell i la mort" on el subjecte poètic dialoga amb la mort.

ve de la p gina anterior

estar la funcionària encarregada del tema de baixa. I es veu que ningú més a l'ajuntament es podia fer càrrec del tema. Potser és que ens falten més funcionaris... per a un ajuntament que s'ha vist desbordat per l'augment de la població i l'absència de convocatòries per a cobrir les places d'ocupació pública anunciades. En resum. Hora i vint minuts de roda de premsa que només emetrà íntegra la tele a la qual li paguen. La resta es va veure obligat a aguantar el tostó per a major glòria de Kuen-ka. Per al seu lluïment personal. Per a la seua glòria infinita. Per a desesper, i desemparament també (ningú pensa en ells), dels notaris de les notícies...

El Sèneca benicarlando

Ja feia temps que el nostre regidor estrella, Kuen-ka, no sortia amb tanta espenta. I és que fica tant d'èmfasi en defensar les seues accions i tanta eloqüència que... algun tafaner, escoltant-lo, i malfant-se de tanta "saviesa", té la

sensació que aquest home el que fa és que dorm amb un diccionari de cultismes sota el coixí i que allò que s'empassa de nit ho amolla a l'auditori de dia, com el Sèneca de l'època de Neró, però traslladat al segle XXI. I és que la cosa té les seues similituds. Si ho comparem, segons tots els historiadors romans, Sèneca, actuava com un valgut de Neró, però governant de facto l'imperi. I ací, de tots és sabut, que l'alcalde... té bigot, no?. De tota manera, si és per similituds, esperem i desitgem que no es repetisca, completa, la història.

El marbre

Aquesta va ser a banda d'allò anteriorment dit, però també va de l'omnipresent i de tot allò que l'envolta, i com no, de la seua plaça, la nova, la de la font de marbre, la del seu mausoleu per a la posteritat. I així, passem a fer-vos cinc cèntims, d'un altre més de l'anecdota particular que aquesta plaça té. I no té desapropiament, sobretot pels qui ho van patir. La passada setmana, ara no recordem el dia, però molts vianants i conductors que allí estaven si ho

recordaran (suposem amb un somriure d'orella a orella, segur), és va muntar un merder d'aquest que fan època... a les nou del matí. Segur que esteu pensant, això cada dia és normal a eixa hora, és l'entrada al cole i els embolics són diaris, doncs esteu equivocats. I és que allí, a punt de tocar les nou, de sobte, apareix un camió, d'eixos de gran tonatge, que es fica a fer maniobres com qui tota la resta de coses que l'envoltava no anava per ell. I allí que és fica a descarregar el marbre del mausoleu de la plaça del nostre faraó favorit. Sembla que no hi havia més hores per fer-ho. Quin sarau de cotxes, motos, xiquets i pares que no s'havien per on ficar-se. El tall de trànsit va ser monumental. I el municipal... ai el municipal, justament eixe dia, no hi havia municipal. El "millor" dia i el municipal de festa. Com si s'hagueren olorat el merder. Allò era tot un camp qui puga... i on puga. IM PRESIONANTE, que diria el Quesulín. No n'aprendran mai, sempre fent les coses igual, quan els dóna la gana. I així ens va.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Els monòlegs del faraó

Conclave tafaneril

Feia temps que no hi havia tant de quòrum en una reunió de tafaners. Però el quòrum va resultar inversament proporcional a les poques idees que van sorgir. Estàvem més eixuts d'idees que un estiu de fa dos anys quan la sequera quasi ens obliga a fer restriccions d'aigua. Ni la carxofa ni la panissola tenien candidats. Mireu que estàvem negats. Aquesta era (en passat, ja ho entendreu més endavant), si senyores i senyors, la història d'una setmana de cròniques tafaneres que es presentava infausta. Fins que... al final ens va arribar la salvació. I com no podia ser d'altra manera, en forma d'aparició sobtada, revolucionària, omnipresent... el faraó Kuen-ka tornava de nou. Aquesta és la seua història. Una història de perles, de perles de Benicarló. I quines perles. Comencem...

El Poltergeist

Com dèiem, ha tornat. Com els Poltergeist va entrar en el saló de plens per acompanyar a l'alcalde en la seua compareixença davant els mitjans de comunicació. Poltergeist és un suposat fenomen paranormal consistent en general en sorolls o moviment d'objectes, atribuïts a esperits, entitats malignes o altres causes no científiques. Doncs si. Van tremolar els tapissos dels escuts, els quadres que adornen les parets de l'il·lustre saló. I fins i tot el parquet del sòl. Però els qui més van tremolar van ser els micròfons i els periodistes que els aguantaven. La sessió es preveia llarga... molt llarga. I així va ser.

Sosoman versus faraó

L'ancande en la seua línia, clar i concís. Be, això de clar... en menys de mitja hora, preguntes incloses, doncs... tema solucionat. El protagonisme passava, com no, al faraó Kuen-ka, que es va ensenyorir dels micròfons presumint de flexibilitat. "Tots per a mi", semblava pensar mentre els col·locava davant d'ell. Havia fam de micròfon, de televisió, d'imatge... i això es va notar. Al llarg de més de 40 llargs minuts, disertà davant els qui va qualificar com "notaris de les notícies". Es va referir a expressions com "mofa i befa" per a qualificar les crítiques de l'oposició.

53 obres, 53

Com en una correguda de braus, allà que és va amollar. Així es va mostrar sever amb Guzmán, al que va assegurar que no contestaria la seua petició escrita d'informació sobre les 53 obres que el magnat de les obres benicarlandes va afirmar que s'estaven realitzant en la ciutat per gestió directa de l'ajuntament. En comptes de remetre-li un escrit amb la informació que el nacionalista havia requerit, Kuen es va delectar davant els micròfons llegint-les una a una... sense adonar-se'n de la desesperació dels periodistes, que veien com corrien les manetes del rellotge cap endavant sense que els últims canvis horaris permeteren guanyar-li ni un minut a la jornada laboral. Un a un, si senyores i

senyors, que no es va oblidar de res. El repàs va ser tan exhaustiu que va incloure les obres del pla Zapateril. Total, que va dir que com els projectes es feien a l'ajuntament, doncs això, gestió directa. S'oblidava que fa uns mesos, quan va anunciar l'existència d'aqueixos plans, va assegurar que s'excloïen del compte els subvencionats des d'organismes externs al consistori. Així l'hi ho van fer notar els 'notaris' allí presents (els de la premsa, els de veritat, els que cobren, sabent-se el percal no haurien ni aparegut), recordant-li que estava tot gravat. Però ni per eixes. Va seguir amb la lectura de les 53 obres.

I tres folis amb signatura inclosa

Però no content amb l'exposició anterior, va contestar les crítiques de l'oposició sobre la falta de neteja de prevenció per a les pluges, llegint altre informe. En aquest cas, un que va redactar FACSA a requeriment de la neteja que van realitzar en diferents punts de la ciutat. De tres folis. No es va saltar ni la signatura del final. Així les coses, qui més i qui menys, es va posar les ulleres de sol i va dormir plàcidament a les butaques dels regidors. Uns altres es van dedicar a redactar les notícies de l'informatiu diari, que el temps constrenyia. El repartiment de xiclets de menta, va fer més suportable el tràngol. I va ajudar a enganyar la fam que, a eixes hores, feia cruixir estómacs, quasi amb la mateixa intensitat que Kuen recitava versicles d'urbanisme, com volen imitar el Shalman Rushdi però en versió faraònica..

Contractes sense funcionaris

Però encara hi havia més. Una altra perla. Un contracte per a realitzar el mapa acústic de la ciutat no va poder treure's a licitació per

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

De la mateixa manera que la setmana passada vaig començar parlant de la portada, aquesta també ho faré, però per motius ben diferents. Dic això perquè el fons de la mateixa és un detall d'una de les obres mestres de la pintura que més m'agraden: ni més ni menys que "El naixement de Venus", d'Alessandro Botticelli. Potser no ho hauria de fer perquè no li importa a ningú, però com que he d'omplir aquesta pàgina abans d'anar-me'n a dormir, diré que vaig tindre l'ocasió de vore aquesta obra d'art al lloc on es conserva i vaig quedar més bocabadat del que estic habitualment. No hi ha paraules, per això deixaré d'escriure al respecte. Seguint amb la portada, em fa la sensació que amb això dels llacets ha hagut una cursa de colorins i cadascú ha triat un color per tal de reivindicar qualsevol cosa. Em sembla que n'he vist de tots els colors, i cadascú ens vol recordar alguna cosa, però com que n'hi ha tants, ara mateix jo seria incapaç d'associar-los als seus propietaris o titulars del coloret. Pel que fa al tema de la setmana, el trobo molt informatiu, interessant i didàctic. No hagués estat de més un peu de foto a la pàgina tres. Encara que qui ha llegit la informació hauria de saber que el que hi apareix retratar és el senyor Puzo, que en principi no té res a vore amb l'escriptor italià.

He intentar comprendre això del carrer de les Corts Valencianes i no ho he entès. Si cada grup polític diu una cosa, vés a saber qui té més raó que l'altre. La cosa s'agreuja quan resulta que estem parlant de recargolats i incomprensibles temes urbanístics que superen la

meua capacitat d'enteniment i concentració. Reconec, i no m'ho amago, que no m'he assabentat de res i no sé si és bo o dolent que es faça aquest carrer. Suposo que deu ser una cosa bona, però també penso tots les finques que es voran afectades per la construcció d'aquest gran carrer. Ja s'ho faran. Com que no hi haurà cap carrer que siga capaç de fotre'm ni un centímetre de finca perquè no en tinc cap, he de dir que ja s'ho faran i que ningú no compte amb mi per a coses d'aquestes.

Arribat a aquest punt, no puc deixar de dir que no sé com arribaré al final de la pàgina perquè la són m'està podent i ja gairebé no sé el que escric, així que no reponc del contingut d'aquestes línies a partir d'aquest moment.

Una estació nàutica que es veu que tenim al poble, "ha assolit posicionar-se". A mi aquestes expressions tan rebuscades i buides de contingut, no em diuen res. Ara jo m'hauria de preguntar quina és la diferència entre posicionar-se i col·locar-se. L'únic que veig és que una és més llarga que l'altra a l'hora que més pedant i repipi. Bé, si s'han "posicionat" hem d'anar a buscar la paraula posicionalització que encara quedarà més bé.

L'any cinquanta-set els xiquets dels Hermanos se'n van anar a València a vore el Sant Calze. I jo estic batejat amb aigua del pouet de Sant Vicent, i no surto pels diaris ensenyant fotos.

A la pàgina següent se'ns informa que estem a la cua en condicions de vida, cosa que no em crec perquè si hi ha una cosa que tinc clara és que si ho fan els del partit dels actuals governants, està bé i la gent els tornarà a votar. Vivim al país de l'alegria, on tot és perfecte, sobretot el temps i les festes. Això dels gurtels i altres són esdeveniment de la vida quotidiana que no van enlloc i poc interessan als electors. Ni cotxes de luxe ni vestits cars. Austeritat.

Per això no puc entendre de cap de les maneres que el seu col·laborador San Abdón estigués escrivint o mirant la tele el mateix dia de la cremà de les falles, en lloc de gaudir del final de les festa josepina. Si, si, està molt bé tot això que ens compta del sistema educatiu, però les falles s'enfaden perquè hi ha dos ulls que no les miren.

Aquesta setmana no hi ha espifiada. Tinc són. No ho sento.

Cent mil maneres de dir sense vergonya

Podria el subministrador de cafè, de la màquina de l'ajuntament, actuar contra l'ajuntament si li diuen que no torne?

Aquest plantejament hipotètic, i una mica desgavellat, però que, a millor no ho és tant, podria ser vàlid si fem cas de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana que obliga l'ajuntament a indemnitzar, amb 100.000 euros, a una treballadora per acomiadament improcedent. Rep una carta d'acomiadament però, suposadament, segons l'ajuntament, no tenia relació contractual laboral amb ell tot i que, curiosament, facturava despeses per treballs fets al MUCBE, amb el vist-i-plau de l'ajuntament.

Aquesta història rocambolesca és a la que ens ha portat l'equip de govern popular per signar l'acomiadament d'una treballadora que, segons ells, no era treballadora d'aquest ajuntament.

A data 1 de juliol de 2.007 el consistori li comunica a aquesta treballadora l'acomiadament del seu lloc de treball. Acte seguit aquesta treballadora inicia un procés judicial contra l'ajuntament per acomiadament improcedent. La defensa de l'ajuntament, segons sembla, és basa en el fet de la inexistència d'una relació contractual entre les dos parts. I acaba perdent. Tot i que parega increïble és veritablement ben cert.

706

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Algú ens podria explicar com és signa un acomiadament d'una treballadora si no està contractada per l'ajuntament? I després, qui ha estat el responsable d'aquesta signatura? I per últim, com és signa el pagament de factures d'uns treballs, al MUCBE, a favor d'algú que, suposadament, segons el mateix ajuntament, no està contractat per ell?

Doncs per el regidor Cuenca, i per extensió, suposem, de tot l'equip de govern, aquest desgavell i despropòsit només té un culpable... l'oposició! Sí, l'oposició!

Ara resulta que dos anys de govern de bipartit són els responsables d'una cosa que és va començar a bastir en l'època de Mundo i va concloure en la de Marcelino, que va decidir acomiadar a algú que no tenia contracte amb l'ajuntament.

Senyors regidors del partit popular que ens governen de fa tants anys, assumisquen d'una vegada les seues responsabilitats i no amaguen les seues vergonyes amb una excusa tant peregrina. No han estat vostés els que han iniciat, i acabat els tribunals, aquesta desastrosa actuació que ens portarà, a tots els benicarlandos, a pagar una indemnització de milers d'euros?

Facin-s'ho mirar.

Ah, i allò de la màquina de cafè de l'encapçalament, també. Per si de cas.

El còmic

Per Xavi Burriel

De fora vindran...

El còmic

EDITORIAL

Carxofa: Als tècnics de la regidoria de cultura que van portar l'espectacle "Avner, the eccentric", un clown clàssic, de gran qualitat, que va omplir el auditori. Esperem continuïtat.

Panissola: A qui corresponga dels responsables municipals per no ficar en marxa l'aire condicionat a l'auditori durant les representacions teatrals. Potser es que està reservat per als mítings de Fabra i les representacions falleres, però no es la primera vegada que la temperatura es torna insuportable a les representacions teatrals. A veure si no tornen a confondre l'auditori amb una Sauna.

laveubenicarlo@terra.es

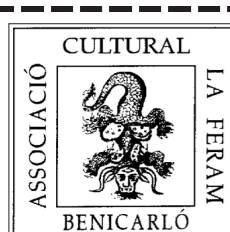
Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

